

[Kaj Andresen.]

Regeringen har i indeværende år vist evne og vilje til at holde udgifterne inden for de fastlagte rammer. Finansministeren har redegjort for, hvorledes regeringen og finansministeriet såvel ved gennemgang af finanslovsforslaget som af ændringsforslagene har foretaget en streng sortering og reducering af de af styrelserne fremførte ønsker.

Både statsministeren og finansministeren har erklæret, at der også i det kommende år vil blive fulgt en tilbageholdende linje, og at regeringen vil undersøge yderligere sparemuligheder. Når venstre og de konservative både ved finanslovsforslagets første behandling og gennem de sidste uger ved forhandlingerne her i tinget omkring udskrivningsloven og helhedsløsningen har rettet hårde bebrejdelser mod regeringen og regeringspartierne for manglende sparevilje, når man har fremstillet udgiftsstigningen både i kroner og øre, i procenter af indeværende års budget og af nationalindkomsten som unødvendig stor og taget patent på selv at ville spare, kunne man vel med god grund have ventet sig noget mere realistisk, noget mere kontant end dette lidt for billige forslag. Man udsteder en dækningsløs check, idet man skriver en anvisning på 200 mill. kr. til befolkningen, som man ikke selv vil anvise dækning for.

Her gælder i hvert fald ikke den undskyldning, som blev anvendt under helhedsløsningens behandling, at der ikke har været tid til og muligheder for at udarbejde egentlige forslag om, hvad besparelserne skal gå på.

Der blev allerede ved første behandling af ordførerne for de to partier talt om den grundige behandling, finanslovsforslaget måtte undergå, og der er virkelig foretaget en dybtgående gennemgang af alle forslagets paragraffer, ligesom samtlige ændringsforslag har fået deres behandling. Der har på alle områder, hvor det har været ønsket, været afholdt samråd med de respektive ministre. Her har man drøftet såvel store sager med millionbevillinger til skoleudvidelse og til uddannelse som små sager, f. eks. om det var rationelt, at kystbanetogene standsede ved Springforbi.

Derudover er der på finansudvalgets anmodning tilstillet udvalget en række over-

sigter og oplysninger til belysning af flere forskellige finansielle forhold. Man har fået en redegørelse over stigningerne i statsudgifterne i forhold til forligningsrammen for i år, fordelt på forskellige hovedposter. Der er udarbejdet oversigter over statens anlægsudgifter, både som de fremgår af finanslovsforslaget, og som de vil være, efter at ændringsforslagene er stillet. Man har fået en redegørelse vedrørende de lovbundne udgifter og oplysninger om samtlige statens lønudgifter, fordelt på lønninger, honorarer og medhjælp, samt stigningerne i det nye budget.

Dertil kommer, at man jo i bemærkningerne både til finanslovsforslaget og til ændringsforslagene har særdeles detaljerede oversigter over, hvad f. eks. anlægsudgifterne dækker af enkeltprojekter.

Når man alligevel fra oppositionspartiernes side afslutter sin spareovervejelser med blot at stille dette generelt holdte tekstanmærkningsforslag, så skal det noteres, at mangelen på konkret indhold i ændringsforslaget i hvert fald ikke har nogen saglig begrundelse, men kun kan have en politisk.

Det er ikke realistisk at mene, at finanslovsforslagets udgiftsramme kan nedskæres med 200 mill. kr., uden at det går ud over socialt betonedede udgifter, uddannelsessektoren eller nødvendige offentlige investeringer. Vi vil ikke være med hertil, og det er jo et spørgsmål, om det ikke netop i en økonomisk vanskelig periode er særdeles formålstjenligt, at der lægges særlig vægt på at løse de store fællesopgaver, der er en forudsætning for vore fremtidige muligheder — ikke mindst uddannelse og trafikudvikling — selv om det en tid betyder, at stigningen i privatforbruget ikke sker i så hastig en takt.

Man talte om agitatorisk tale, da statsministeren her i tinget hævdede, at en reduktion af udgifterne med et par hundrede millioner kroner ikke kunne finde sted uden bevillingspause på kulturelle og uddannelsesmæssige områder. Mon oppositionspartierne ikke med det her stillede ændringsforslag er kommet det agitatoriske så nær, som det overhovedet er muligt?

Om dette ændringsforslag kun endnu en enkelt bemærkning. Hvorfor egentlig 200 mill. kr.? Hvorfor ikke 178 mill. kr. eller